

Ozereika

Udgangssituation

Vi befinder os ved Sortehavet i februar 1943.

Det aktuelle terrænområde er besat af en tysk kystartilleriafdeling (789.) og en rumænsk infanteribataljon (+) (1./38. Infanteriregiment). Tysk/rumænsk side forstærkes af et cyklistkompagni (13./229. Jægerregiment) og et panserværnskanonkompagni (173. Panserjægerbataljon); forstærkningernes indryketræk afgøres ved terningslag.

Fra søen landsættes 255. Marineinfanteribrigade (14. og 142. Marineinfanteribataljon) støttet af 563. Panserbataljon (Stuart kampvogne). Til støtte for landsætningen nedkastes et faldskærmskompagni (inden træk 7.) Yderligere støttes landsætningen af et let bombefly (PO-2) samt destroyeren Minsk.

Nordvest for byen GLEBOVKA blev der i de tidlige morgentimer den 4. februar 1943 nedkastet et kompagni fra 31. Faldskærmsregiment.

Kompagniets opgave var i første omgang at nedkæmpe et tysk kystbatteri og derefter at besætte byen GLEBOVKA.

I forgrunden ses dele af faldskærmskompagniet. Helt til højre anes det tyske batteri. I centrum byen GLEBOVKA og i skovkanten helt bagerst anes et rumænsk feltbatteri.

Her ses de rumænske styrker i GLEBOVKA.

Umiddelbart efter landingen blev kompagniet engageret af artilleribedækningen (en middeltung maskingeværdeling) samt et rumænsk stormkommando bestående af en ingeniørkompagni fra 38. Infanteriregiment.

Et rumænsk batteri (7,5 cm feltkanon) samt yderligere et infanterikompani fra 1. Bataljon/38. Infanteriregiment.

Et luftangreb mod GLEBOVKA sinkede indledningsvis det rumænske modangreb – ikke ved at tilføje styrkerne tab, men ved at påvirke dem moralsk.

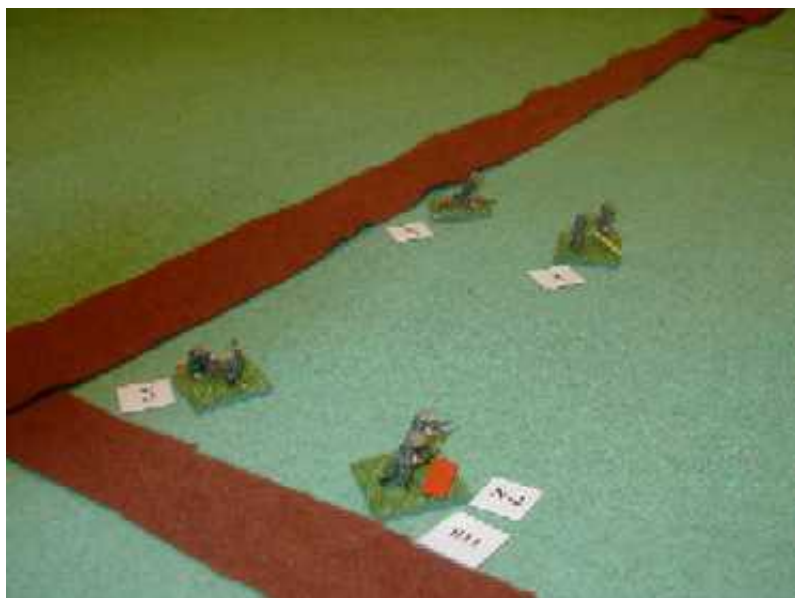

Det rumænske batteri var udrustet med en tysk feltkanon Model 1903.

Det lykkedes faldskærmskompagniet at tilføje batteriet et enkelt tab, som i et par træk holdt kanonen nede.

Det hjalp det hårdt pressede faldskærmsropper en smule, men var i længden ikke nok til at give dem rum til at løse deres opgave.

Kanonen er en af Søren's nyanskaffelser fra RH Miniatures.

Her ses falldskærmskompagniet ved slutningen af næstsidste træk (det 5.).

Kompagniet havde på det tidspunkt mistet en deling og lidt yderligere 5 tab.

Kun mirakler kunne på dette tidspunkt gøre kompagniet i stand til at løse sine egentlige opgaver, men set i en større sammenhæng, så havde landsætningen bundet størstedelen af de rumænske/tyske manøvreenheder og dermed forhindret, at de blev indsat mod de styrker, som blev landsat fra søen.

De brune linier i billedet markerer afgrænsningen af terrænet, idet vores spillebord var noget større end det terræn, vi spillede i.

Vi er nu i centrum af området – omkring højde 20,3 – som blev forsvaret af et rumænsk maskingeværkompagni (-) fra 1. Bataljon/38. Infanteriregiment.

De angribende styrker består af 563. Panserbataljon, dele af 14. Marineinfanteribataljon og støttes af ild fra regimentets tunge morterkompagni.

Det lykkedes at nedkæmpe den ene af de rumænske delinger og tvinge den anden.

Øverst til højre i billedet anes byen OZEREIKA, som blev erobret umiddelbart efter landsætningen fra søen, samt de tyske stillinger på højde 20,1.

Efter at billedet var taget, så måtte det angribende kompagni (til venstre i billedet) gå tilbage.

Bataljonens kommandodeling (bataljonens kommissær) holdt herefter tappert stillingen.

Panserbataljonen fortsatte sin fremrykning mod (endnu) et tysk kystbatteri.

Her ses det tyske kystbatteri på højde 20,5.

Batteriet er under beskydning fra 14. Marineinfanteribataljons middeltunge morterdeling, som dog ikke tilføjede fjenden tab.

563. Panserbataljon angreb herefter batteriet og tilføjede det et enkelt tab; en af panserbataljonens kampvognsdelinger led også et tab efter direkte beskydning fra batteriet.

Udsigt fra det tyske kystbatteri på højde 20,1 mod stranden og byen OZEREIKA.

Beskydning fra søen (Destroyeren Minsk) samt fra de angribende styrker fra 142. Marineinfanteribataljon tilføjede batteriet og artilleribedækningen (samt chefen for 789. Kystartilleriafdeling) de fysiske og moralske tab, som ses ved figurerne.

Som det ses ved de russiske styrker, så var det under store omkostninger, at det til sidst lykkedes at nedkæmpe kystbatteriet.

Da spillet sluttede, så var de rumænske styrker i skoven og de tyske styrker stort set nedkæmpede og højdedraget ville snart efter falde i russiske hænder.

Opklaringskompagniet fra 255. Marineinfanteribrigade støttet af brigadens kommissær – og fane – angriber de rumænske stillinger i skoven ved højde 20,1.

Billedet som bare måtte tages!

Med brigadens røde fane trodsigt vejende indtages en af de rumænske stillinger i skovkanten - et syn, som nok vil give stof til opbyggelige fortællinger for den opvoksende ungdom.

I forgrunden ses en rumænsk let mortardeling, som i nogen grad sinkede det russiske angreb.

Trods heftig beskydning fra søen (ikke specielt effektiv) og fra landjorden, lykkedes det kun at tilføje delingen et enkelt tab.

"Med Den Røde Fane trodsigt vejende i vinden tilføjede vore tapre marinere fra Sortehavsflåden de fascistiske endnu et blodigt nederlag ..."

Dette kunne måske være indledningen til en notits i Pravda! Ikke direkte sandt, men måske heller ikke usandt.

Ved slutningen af 6. træk var spillet ikke fra afgjort og måske havde russerne en lille chance for at løse deres opgaver.

Betingelserne for en russisk sejr var inden for 12 træk at opnå mindst 50 point ud fra følgende skala:

OZEREIKA: 20 point,
GLEBOVKA: 30 point og
for hvert nedkæmpet kystbatteri: 10 point.

I træk 7. (afgjort ved terningslag) ville de tyske forstærkninger – et cyklistkompagni og et panserværnskanonkompagni (-) med en 5 cm panserværnskanon – komme ind ad vejen øst for GLEBOVKA – modsat faldskærmstroppe, men om 563. Panserbataljon på dette tidspunkt ville være nået frem højde 20,5, således at de kunne beskyde de tyske forstærkninger, er et åbent spørgsmål...

Uanset udfaldet, så var det en fornøjelig dag, med et spil, som rummede mange interessante aspekter og med forholdsvis overskuelige styrker. Selv om Søren Juul og undertegnede nu har afviklet to gange – forud for dette spil havde vi haft et lille prøvespil – så kan det sagtens tåle en gentagelse på et senere tidspunkt.

Søren stillede de tyske og rumænske enheder samt det russiske faldskærmskompagni, mens jeg selv stillede med de øvrige russiske enheder. Spillet blev afviklet på Kastellet i Den gamle Varmecentral.

Per Finsted